

„SURIYE BATAĞINDAN KÜRTLERLE BİRLİKTE ÇIKMAK”!...

Münir Aktolga
Ekim 2015

Oral son derece iyi niyetli bir makale kaleme almış, “Suriye batağında Kürtlerle birlikte çıkılabileceğini” söylüyor, doğru ama bence eksik!... Çünkü;

<http://www.radikal.com.tr/yazarlar/oral-calislar/suriye-batagindan-kurtlerle-cikabilmek-1453543/>

1-Sadece "Suriye batağını" düşünerek, bunu temel alarak buradan Kürtlerle birlikte çıkışı hedef alan bir strateji geliştiremezsiniz. Çünkü, bu sorunun kökleri Türkiye'nin kendi içindedir. Lafı döndürüp dolaştırmaya hiç gerek yok; Türkiye'deki Tanzimat artığı-pozitivist merkezîyetçi Devlet yapısını muhafaza ederek Kürtlerle birlikte herhangi bir çözüm üretmek mümkün değildir!...

2-Hem "Suriye batağında" birlikte çıkabilmenin, hem de yeni bir Türkiye'yi birlikte inşa edebilmenin yolu adem-i merkezîyetçi bir yeniden yapılanmaya gidebilmekten geçiyor. Bu ise ancak, sadece Kürtlerin yoğun olarak bulunduğu yerleri değil bütün Türkiye'yi temel alarak yerelden yönetimden yola çıkan, aynen Almanya'daki gibi yerelden yönetim modeline uygun yeni bir anayasa yapımıyla mümkündür... Seçilmiş belediye başkanlarının yetkilerinin arttırıldığı, anadilde eğitim sorununun falan talebe göre yerel yönetimlerin yetki alanına bırakıldığı, eşit vatandaşlık temelini esas alan yeni bir anayasa ile mümkündür... Şu an gerçekçi olan-yani yapılabilir olan- ve bizi içinde debelenip durduğumuz “bataklıktan” çıkaracak olan çözüm yolu budur...

İnanın, Türkiye böyle bir insiyatifi benimseyerek ortaya koyabildiği an ne PKK sorunu kalır ortalıkta ne Kürt sorunu, ne de buna bağlı olarak ortaya çıkan Suriye ve Ortadoğu sorunları!...

Atalarımızdan bize miras kalan “Stratejik derinliğimizi ve zihniyetimizi” ulus devlet gücüyle değil, 21.Yüzyıl dinamikleriyle birleştiren-bütünleştiren, küreselleşme sürecinin diyalektiğini kavramış-insanların vicdanına hitab etmenin en güçlü silah olduğunu keşfetmiş bir "yumuşak güç" unsuru olarak önümüzde duran görev budur... Aman, Tanzimat artığı o merkezîyetçi-Devletçi yapıya dokunmayın diyerek sözü dolaştırmak yerine açıkça ifade edilmesi gereken gerçek budur!...

Aslında, şu saatten sonra elde olan "Devleti kurtarmanın" yolu da artık buradan geçiyor!!... Yani artık, ya yeni bir anayasayla birlikte 21.Yüzyıl koşullarına göre kendini yeniden üreterek varlığını sürdüreceği yeni bir devlete- yapıya sahip olacağız, ya da bu işin başka çıkış yolu kalmamıştır, söz konusu o “batağın” içinde “patinaj yapıp” duracağız!...

Denebilir ki; “Kürtlerin sorunu sadece 'yerelden yönetim' ile çözülecek bir sorun mudur, Kürtler bunun için mi şavaştı ve bunca bedel ödedi? Kürtlerin sorunu sadece bir demokrasi sorunu değildir, sorun ulusal temellidir. Yerelden yönetimi temel alan yeni bir anayasa ile TC nin etnik ve tekçi yapısını yok edemezsiniz”...

Ben, "TC'nin etnik ve tekçi yapısının" aynısına Kürtlerin de sahip olmasıyla bu sorunun- Türk ve Kürt sorununun- çözüleceği kanaatinde değilim. Böyle bir "çözümün" tam tersine Türkleri ve Kürtleri kendi içlerinde daha çok kendi ulusalcı egemenlerinin kucağına iteceğini, onları daha da içinden çıkılmaz bir bataklığa mahkum edeceğini düşünüyorum. 21.Yüzyıl'da 19-20.Yüzyıl kalıntısı ulusalcı-ideolojik çözümlerle bir yere varmanın mümkün olamayacağı kanaatindeyim. "Çözüm", ulusalcılığın-"tekçi egemenliğin" bir biçiminden kurtulurken, onun "kendine" ait olan biçimine teslim olmakta değildir!...

Kürtlerin ve Türklerin özgürlüğünün yolunun, etnik kimliklerin bilinç dışı alt kimlikler haline geldiği bir platforma, 21.Yüzyıl değerlerine uygun olarak birlikte yaratılan yaşam bilgileri zemini üzerinde yükselen kollektif bilişsel bir varoluş platformuna geçişle mümkün olduğunu düşünüyorum...

Ama tabii bunlar benim düşüncelerim, benim bunları ifade etmem başkalarının da etnik temelde oluşacak ulusalcı yaşam biçimlerini-örneğin etnik temelde bir federasyonu, veya ayrılmayı-önermesine engel değildir... Önemli olan, nasıl yaşanılacağına 21.yy süreçleri içinde-barışçı bir ortamda kollektif iradenin karar vermesidir...

Bugün, "uluslaşırken küreselleşerek kendi ulusal varlığında yok olma" diyalektiğine uygun olarak "ulusal sorun" kavramı altında ben artık bir tek şeyi anlıyorum: Özgürce üretip, ürettiğin malları istediğin yere satabiliyor musun, yoksa birileri senin bunu yapmanı engelliyorlar mı? Daha iyi kalitede ve daha ucuza üretebilmek, katma değeri yüksek ürünler üretebilmek açısından önünde bir engel var mı?... Kimlik oluşturma sürecinde önünde bir engel var mı? Yani kendini özgürce ifade edebiliyor musun, kendi anadilini özgürce kullanabiliyor musun? Çünkü ancak özgür insanlar üretebilirler. Bence işin özü budur... 20.Yüzyılın ulusalcı paradigmasının çoktan geride kaldığı bir dönemde, bütün bunların, hala eskiden olduğu gibi ancak 20.Yüzyıl kalıntısı bir ulus devlet kabuğu altında mümkün olabileceğini düşünmek bence pozitivist kökenli ideolojik bir kafa karışıklığıdır ki, bu da sorun çözmeye değil, içe kapanmacı-Devletçi yeni sorunlar yaratarak meseleyi içinden çıkılmaz hale getirmeye yarayacaktır!...

21.Yüzyılda kendini daha iyi ifade edebilmenin, daha iyi yaşam koşullarına sahip olabilmenin yolu artık "savaşmaktan" değil bilgi üretmekten geçiyor, bu kadar basit!... Bilgiyi ise ancak özgür insanlar üretebilirler... Ki bu da son tahlilde bir demokrasi sorunudur. Çünkü kendini ancak demokratik bir ortamda ifade edebilirsin. Kürt olmuş, Türk olmuş Devletçi egemenlerin altında ulusal tutsaklar olarak yaşayarak nasıl kendini ifade edeceksin, hergün "Türküm-ya da Kürdüm doğuyum" demekle kendini ifade etmiş mi oluyorsun! "Türküm", ya da "Kürdüm" diye hamaset yaparak bilgi üretmek mümkün müdür? Bunlar bizim bilinç dışı alt kimliklerimizdir... 21.Yüzyıl ise bilişsel-rasyonel üst kimlikler yaratarak alt kimliklerini diyalektik anlamda aşma çağıdır...

21.Yüzyılda problem çözme yöntemi bütün alternatiflerin- „çözüm yollarının“ özgür-barışçı bir ortamda tartışılabilmesini esas alıyor. Önemli olan bu gerçeği görebilmektir. Çünkü onun dışında gerisi kendiliğinden gelecektir. "Kürt ve Türk sorunlarının" çözümüne ilişkin yukardaki önermede ben sadece hangi biçimde olursa olsun yerelden yönetimin esas alınması gerektiğinin altını çizmeye çalıştım ve hangi biçimde olursa olsun ulusalcı "çözüm" anlayışlarının neden vakit

kaybından başka bir anlamı olamayacağına işaret etmek istedim. Ama şüphesiz, özgür bir tartışma ortamında ulusalcılar da kendi görüşlerini ifade edebilmelidir. Önemli olan bütün bunları birbirini kırıp dökmeden yapabilmek, karar verici olanın kolektif irade olduğunda anlaşmaktır...